

surmi wõttab. Se olli Pittasõrme Madi-
dise viimne luggu!

Oh! et õppigo ommeti iggaüks sest
juttust wargusse eest ennast holdma ja
hirno tundma. Mis kassu temmasti kül
ellades on? Za viimne luggu on ikka
hirmus. Ei warga peale sūnni armo hei-
ta, ja tõestet, wargus touseb wahhest il-
ma et Warras sedda mõtleb. Maddis
oll liikval ja pettis kül, siiski tulli keik
temma wargusse tö ja kombe, páwa ette.
Ja kas se kurril üllekohtune tö maktab sed-
da hirmsa waewa ja nuhtlust ãrra, mis
digusse polest warga peale pañnakse?
Monne kõopika eest ta wahhest warras-
tab, ja sedda piitjahoea ta saab, ja
mõmmetamatta on temma hâbbi ja teotus

Kes-

keitide kohtlaaste innimeste ees! Ugaa
ehk seisuko wargus kül salloja, sago ta kül
innimeste kohts ees varjuile pandud, ãr-
go tousko ellades — siiski, mis kassu
sest üllekohtusest töest? Et mõttelgo om-
meti Jumimaka peale! — Kas woib sedda
rõmoga tehha? Kas woib seal hea süd-
dame tunnistus olla, kus wargusse pat-
hinge foormab, ja allati silma ees war-
jab? Kas woib lotust tullewa hea põlve
siinitada, ehk lapse julgussega Jumimala
ette abiuda, kui teise omma, warga ja
üllekohtuse sel viisi veel so läes, ja finna
sedda ei olle käte aünud, eggataggasi
maksnud? Tõest, ei wargal elle rabbo,
eggatõmo süddames, ja saaks ta ehe
kül omma üllekohture tö ja kombe läbbi
rikkufs, siiski se rikkus ei makja tal sug-
gu, ei sada tal head, eggatõmo, waid
wae.

) 5